

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/156/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217442
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217442.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v občianskoprávnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného: Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava, za ktorú ako konateľ koná advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 16.12.2013 č. k. 6C/120/2012 - 105

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okrem výroku, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na prerušenie konania.

Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Predmetom konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktoré žalobcovi mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves, konajúceho ako exekučný súd v konaniach sp. zn. 2Er/519/2009, 2Er/475/2011, 2Er/561/2010, 2Er/106/2011, 2Er/598/2009, 2Er/98/2011 a 2Er/823/2010, vedených proti povinným E. V., R. N., H. L., Š. Ž., Y. C., E. I. a Y. Y. tým, že zamietol žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. že v exekučných konaniach sp. zn. 2Er/522/2010, 1Er/107/2009, 2Er/520/2009, 2Er/457/2009 a 2Er/562/2011 vedených proti povinným V. F., U. F., N. V., E. Q. a K. Š. žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol po zákonnej lehote, že v konaniach sp. zn. 2Er/685/2010 a 2Er/160/2009, vedených proti povinným A. T. a U. V. o udelení poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty (§44 ods. 2 EP) a tiež, že v konaniach sp. zn. 2Er/610/2006, 2Er/298/2006, 1Er/1802/2002, 2Er/182/2003, 2Er/91/2005 a 2Er/217/2005 vedených proti povinným T. H., R. Z.V., L. Q., V. Y., Y. C. a H. Q. nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora v zákonnej lehote 30 dní od doručenia návrhu (§44 EP). Žalovaný nárok žalobcu neuznal a žalobu žiadal zamietnuť.

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom označeným v záhlaví žalobu zamietol s odôvodnením, že nie je daný základ žalobou uplatnených nárokov v zmysle §3, 5, 6, 9, 15, 17 a 19 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon“), a to tak titulom zodpovednosti za tvrdý nesprávny úradný postup (prieťahy), ako ani titulom zodpovednosti za nezákonné rozhodnutie. Pokiaľ žalobca exekučnému súdu vytýkal samotný spôsob rozhodnutia o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vychádzal zo zistenia, že všetky tieto žiadosti boli právoplatne zamietnuté, pričom žiadne z týchto rozhodnutí nebolo zrušené, resp. zmenené pre nezákonnosť. Pokiaľ žalobca exekučnému súdu vytýkal, že žiadosti na udelenie poverenia zamietol po uplynutí pätnásťdňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora exekučnému súdu, s poukazom na §44 ods. 2 Exekučného poriadku zdôraznil, že ustanovená lehota platí len pre

prípady, kedy exekučný súd exekútora poverí vykonaním exekúcie, nie však na prípady, keď jeho žiadosti o udelenie poverenia zamietajú. Pokiaľ žalobca nesprávny úradný postup namietal v exekučných konaniach 2Er/685/2010, resp. 2Er/160/2009, vychádzal zo zistenia, že v týchto exekučných konaniach došlo k povereniu exekútora vykonaním exekúcie v zákonnej lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora exekučnému súdu. Vo veci 2Er/685/2010 k tomu došlo 20.10.2010, pričom žiadosť exekučného súdu bola doručená 13.10.2010, resp. vo veci 2Er/160/2009, k tomu došlo 9.4.2009 s tým, že žiadosť exekučnému súdu bola doručená 6.4.2009. Pokiaľ nesprávny úradný postup exekučného súdu mal spočívať v tom, že o návrhu oprávneného na zmenu exekútora nerozhodol v zákonom stanovenej lehote 30 dní od doručenia návrhu, vychádzal zo zistenia, že okrem veci 2Er/1802/2002 vo všetkých týchto exekučných veciach, či už na návrh pôvodného exekútora alebo exekučný súd ex officio ešte pred rozhodnutím o návrhu posudzoval vôbec prípustnosť exekúcie, pričom v štyroch prípadoch ju vzhľadom na neprípustnosť, došlo preto k úplnému zastaveniu exekúcie a návrh na zmenu exekútora musel byť preto zamietnutý, v jednom prípade došlo k čiastočnému zastaveniu exekúcie (úroky z omeškania nad zákonom stanovenú hranicu). V prípade konania 2Er/1802/2002 exekučný súd písomne komunikoval s oprávneným a po dôslednom vyšetrení všetkých skutočností a vrátení exekútorického spisu na súd 8.4.2010 zmenu exekútora povolil rozhodnutím z 13.4.2010. Za právne významnú považoval aj skutočnosť, že vedením súdu ako neopodstatnené neboli vyhodnotené sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach (Spr/22/2010, Spr/34/2010, Spr/12/2011). Zdôraznil pritom, že porušenie ústavného článku 48 ods. 2 Ústavy SR na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR a všeobecný súd nemá preto právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní. Vzhľadom na to, že žalobca nepredložil rozhodnutie ústavného súdu o prieťahoch v daných exekučných konaniach a tiež pre nedostatok svojej právomoci na rozhodnutie o týchto otázkach uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v smere preukázania nesprávneho úradného postupu exekučného súdu ani nezákonnosť jeho rozhodnutí. S prihliadnutím na to, že všetky hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy spôsobenej či už nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci alebo jeho nezákonným rozhodnutím, musia byť splnené súčasne, nezaoberal sa posudzovaním prípadnej existencie ostatných podmienok priznania náhrady škody, ale žalobu v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na to, že úspešný žalovaný, ktorý síce uplatnil náhradu trov, ale tieto v zákonnej lehote nevyčísľil, pričom z obsahu spisu mu žiadne trovy nevyplývali a neúspešnému žalobcovi náhrada trov neprináleží, vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§142 ods. 1 a 151 ods. 1 a 2 OSP).

Proti rozsudku žalobca podal odvolanie s návrhom, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vytyka, že jeho postup vo veci bol sprevádzaný množstvom procesných pochybení, v dôsledku ktorých žalobcovi ako účastníkovi konania sa odňala možnosť konať pred súdom. Predovšetkým vo veci sa neuskutočnilo ústne pojednávanie, vyjadrenie žalovaného k žalobe mu bolo doručené až spolu s rozsudkom vo veci samej. Vytyka tak porušenie práva na kontradiktórne konanie, keďže ako účastník konania nebol oboznámený so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a nemal vytvorenú možnosť vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Tiež nebol oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi založenými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa, ani sám nemal vytvorenú možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd pritom mal vykonať dokazovanie listinami, pôvod ktorých z odôvodnenia rozsudku nie je poznateľný a nemá byť zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Namietal tiež, že neprípustne vo veci meritorne rozhodol vylúčený sudca. Pokiaľ ide o vecnú správnosť rozsudku, namietajú, že ním tvrdený nesprávny úradný postup v exekučných konaniach bol jednoznačne preukázaný, súd preto sa musí vysporiadať so všetkými vytykanými zločkami nesprávneho úradného postupu, pričom v napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, čo rozhodnutie robí nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov.

Žalovaný nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania a po zistení, že odvolanie bolo podané na to oprávneným účastníkom konania (§201, 202 a 204 OSP) bez potreby nariadiť odvolacie pojednávanie prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z §212 ods. 1 a 3 OSP, ako i z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je neopodstatnené. Rozsudok vo výroku je vecne správny, odvolací súd podľa §219 ods. 1 OSP preto ho potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 8.9.2015 o 14,20 hod. v pojednávacej miestnosti č.

dv. 202 na 2. poschodí, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 31.8.2015 boli zverejnené na úradnej tabuli odvolacieho súdu v Košiciach (§156 ods. 1 a 3 OSP).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom [§221 od. 1 písm. f) OSP] vo všeobecnosti je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým účastníkovi konania sa znemožní realizácia jeho procesných práv v občianskom súdnom konaní mu priznaná za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z §101 ods. 2 OSP.

Z obsahu spisu vyplýva, že v posudzovanej veci súd prvého stupňa pri prejednávaní a rozhodovaní veci dôsledne dbal na dodržanie jednotlivých ustanovení platného procesného poriadku. Vyjadrenie žalovaného k žalobe zástupcovi žalobcu bolo doručené 14.2.2013, je preto nepravdivé opačné tvrdenie žalujúcej strany o tejto otázke. Z týchto dôvodov neobstoja odvolacie námietky žalobcu, že vyjadrenie žalovaného k žalobe mu nebolo doručené a nemal preto možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie vo veci. Vo veci boli splnené všetky zákonné podmienky, aby na danom súdnom pojednávaní vec sa prejednávala v neprítomnosti účastníkov, a preto pokiaľ súd tak urobil, jeho postupom účastníkom sa neodňala možnosť konať pred súdom. Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie súdu nariadeného na 16.12.2013 spolu s poučením o procesných právach účastníka, vrátane poučenia podľa §120 ods. 4 OSP zástupcovi žalobcu i žalovanému bolo doručené 30.10.2013, to znamená, u všetkých bola zachovaná zákonná lehota najmenej 5 dní na prípravu pojednávania (§115 ods. 2 OSP). Žalobca na dané pojednávanie, na ktorom súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania, vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, vrátane oboznámením obsahu príslušných exekučných spisov, dokazovanie vyhlásil za skončené a vo veci meritorne rozhodol rozsudkom, žalobca sa nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie. Neúčast' na pojednávanie ospravedlnil iba žalovaný, pričom súhlasil, aby sa pojednávalo a rozhodlo v jeho neprítomnosti. Žiadosť žalobcu o zrušenie pojednávania z 12.12.2014 súd posúdil ako návrh na prerušenie konania podaný z identických dôvodov, ako tomu bolo skorším návrhom žalobcu podaným v tej istej veci, o ktorom súd už raz právoplatne rozhodol (uznesenie zo 17.6.2013 na č. I. 62 spisu), preto správne na ňu neprihliadal.

Predpokladom prejednania veci v neprítomnosti účastníka je, že riadne predvolaný účastník (§115 ods. 2 OSP) sa nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie; súd pritom prihliadne na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§101 ods. 2 OSP). Pokiaľ teda žalobca ako riadne predvolaný účastník na pojednávanie súdu sa nedostavil, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie spoliehajúc sa na opakovane podávanú a tými istými dôvodmi odôvodňovanú žiadosť o zrušenie pojednávania vzhľadom (minimálne) na zamietnutie jeho predchádzajúceho návrhu na prerušenie konania v tejto istej veci musel vedieť, že jeho návrh neobstojí, sám sa zbavil procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ žalobca súdneho pojednávania by sa bol zúčastnil, mal by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, vrátane tým, ktoré boli zistené z príslušných exekučných spisov i realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené preto neboli.

Pokiaľ žalobca namieta, že z rozsudku súdu nie je zistiteľný pôvod dôkazov, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie, jeho odvolacie námietky neobstoja. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku podrobne uviedol, aké skutočnosti týkajúce sa vytýkaných porušení procesných predpisov, či vytýkanej nezákonnosti rozhodnutia z týchto spisov zistil. Od doručenia predvolania na pojednávanie žalobca mal mesiac a pol času na to, aby prípadne sa vyjadril k argumentom žalovaného, či navrhol vykonať dokazovanie na ich vyvrátenie. Pokiaľ tak neurobil, sám sa zbavil tohto procesného práva, jeho realizácia mu však nebola znemožnená postupom súdu. Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod podľa §205 ods. 2 písm. a) v spojení s §221 ods. 1 písm. f) OSP, t. j. prejednaním veci v neprítomnosti žalobcu tomuto sa neodňala možnosť konať pred súdom.

Odvolací dôvod podľa §205 od. 2 písm. a) v spojení s §221 ods. 1 písm. g) OSP je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca, čo nie je prípad tu posudzovanej veci. Nadriadený súd uznesením z 19.10.2012 č. k. 3NcC/38/2012 - 14 rozhodol o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí sp. zn. 6C/120/2012, zástupcovi žalobcu uznesenie nadriadeného súdu bolo

doručené 17.1.2013. Za danej procesnej situácie je preto nenáležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav. Vykonalé dôkazy vyhodnotil podľa §132 OSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, odvolací súd jeho rozsudok podľa §219 OSP preto potvrdil ako vecne správny, vrátane rozhodnutia o trovách konania. Odvolací súd v plnom rozsahu sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a správnym právnym záverom súdu prvého stupňa, že v danej veci neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá žalobcovi mala byť spôsobená tvrdeným nesprávnym úradným postupom, prípadne nezákonnými rozhodnutiami Okresného súdu Spišská Nová Ves v zhora vymenovaných exekučných konaniach, a preto základ nároku nie je daný. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými odvolací súd v celom rozsahu sa stotožňuje a na ktoré odkazuje (§219 ods. 2 OSP).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom či nezákonnými rozhodnutiami, a to aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Proti týmto záverom v podstate nič nenamietal ani sám žalobca, ktorý svoju odvoláciu námietku formuloval značne všeobecne a neurčito bez akýchkoľvek argumentov, ktoré by boli spôsobilé či už podporiť jeho tvrdenie o tom, že ním tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu či existencia nezákonných rozhodnutí boli preukázané, či spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Aplikujúc ustanovenie §9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, t. j. aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa otázku prietahov v súdnom konaní súd mohol posudzovať vychádzajúc len z výsledkov vybavenia prípadnej sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie jej vybavenia, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobca nepreukázal existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ani žeby jeho prípadná sťažnosť bola vybavená spôsobom, z ktorého by bola preukázaná existencia prietahov.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je vecne správny záver súdu prvého stupňa tak o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu, ako aj o nepreukázaní nezákonných rozhodnutí Okresného súdu Spišská Nová Ves v tu posudzovaných exekučných konaniach, t. j. že nie je daný základ žalobou uplatneného nároku. Vzhľadom na to nebolo povinnosťou súdu posudzovať výšku majetkovej a nemajetkovej ujmy a vysporiadať sa s ich prípadnou existenciou ako s ďalšími zložkami nároku žalobcu na náhradu škody a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy.

Odvolanie žalobcu nesmerovalo proti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, tento nadobudol právoplatnosť, a preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu (§206 OSP).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa §224 ods. 1 v spojení s §142 ods. 1, 151 ods. 1 OSP, a contrario. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, pretože tento ju neuplatnil, neúspešnému žalobcovi náhradu trov nebolo možné priznať.

Výsledok hlasovania senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.